

До 85-річчя академіка НАН України Феодосія Борисовича Гриневича

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії СРСР, заслужений винахідник України Феодосій Борисович Гриневич народився 1 листопада 1922 р. Свій трудовий шлях він розпочав у 1939 р. вчителем сільської школи на Хмельниччині. У роки Великої Вітчизняної війни воював у лавах діночої армії, брав участь у штурмі Берліна.

У 1948 р. Ф.Б.Гриневич вступає до Львівського політехнічного інституту, після закінчення якого у 1953 р. пов'язав свою трудову і творчу діяльність з Академією наук. До 1958 р. працює в Інституті машинознавства та автоматики АН УРСР спочатку молодшим, а потім старшим науковим співробітником. У період з 1959 по 1966 рік завідує лабораторією Інституту автоматики та електрометрії Сибірського відділення АН СРСР, а з 1966 р. — відділом електричних і магнітних вимірювань Інституту електродинаміки НАН України.

Ф.Б.Гриневич — відомий у нашій країні та за її межами вчений в галузі електроніки, електротехніки, прикладної метрології та електричних вимірювань, засновник наукового напрямку — автоматизації високоточних вимірювань комплексних електричних величин. Ним розроблені загальна теорія та методи варіаційних вимірювальних систем з різними типами параметричної модуляції. Науковою школою, яка була створена Ф.Б.Гриневичем в Україні, в Києві, розроблені та реалізовані на практиці принципи побудови цифрових імпедан-сометричних приладів для вимі-

рювання векторних електричних величин. Ця наукова школа одержала визнання широкої наукової спільноти.

На базі теоретичних розробок Ф.Б.Гриневича та його учнів створена і впроваджена у серійне виробництво велика гама високоточних цифрових екстремальних мостів змінного струму (у тому числі, перший в СРСР та один із перших у світі цифровий автоматичний міст), які забезпечують автоматичне вимірювання різних неелектричних величин (мікро- і макропереміщень, рівня рідин, у т.ч. криогенних), кондуктометричних і температурних вимірювань з надзвичайно високою роздільною здатністю та завадостійкістю. В останні роки на базі мостових методів вимірювання науковою школою Ф.Б.Гриневича створено прецизійні вимірювальні системи для метрологічного забезпечення енергетики, для технічної і медичної діагностики, а також суперчутливі електронні перетворювачі для біосенсорних систем. Загальна кількість розробок Ф.Б.Гриневича перевищує сотню, з них 35 освоєні у серійному виробництві.

Сьогодні Ф.Б.Гриневич є одним із керівників великого науково-технічного проекту зі створення національної еталонної бази України.

У 1976 р. група працівників на чолі з Ф.Б.Гриневичем нагороджена Державною премією СРСР, у 1972 р. йому присвоєно почесне звання "Заслужений винахідник УРСР", а у 1992 р. — "Заслужений діяч науки і техніки України". У 2001 р. Ф.Б.Гриневича було нагороджено Андріївською

медаллю "60 років пам'яті" Міжнародного Академічного рейтингу популярності та якості "Золота фортуна".

Значну увагу приділяє Ф.Б.Гриневич вихованню наукових кадрів. Він підготував 39 кандидатів та докторів технічних наук, став автором понад 400 наукових праць, у тому числі 12 монографій та 175 авторських свідоцтв та патентів. Він — голова спеціалізованої ради по Державних преміях України, член редколегії низки наукових журналів.

Ф.Б.Гриневич як активний учасник бойових

дій у роки Великої Вітчизняної війни нагороджений орденами Вітчизняної війни 1-го ступеня та Червоної Зірки, російською медаллю "Защитнику Отчизны", а також Орденем Трудового Червоного Прапора та вісьмома ювілейними медалями.

Колектив ІЕД НАН України, редакція журналу "Технічна електродинаміка" щиро вітають Феодосія Борисовича з ювілеєм і бажають міцного здоров'я, нових наукових досягнень, творчих успіхів та натхнення.

До 70-річчя з дня народження доктора технічних наук, професора Миколи Миколайовича Юрченка

16 вересня виконується 70 років з дня народження та 48 років наукової діяльності доктора технічних наук, професора Юрченка Миколи Миколайовича. Його життєвий шлях, починаючи з 1959 р., пов'язаний з Інститутом електродинаміки НАН України. У 1972 р. успішно захистив кандидатську дисертацію, у 1978 р. йому присвоєно звання старшого наукового співробітника. У 1991 р. він захистив докторську дисертацію, а у 1996 р. йому присвоєно вчене звання професора.

Юрченко М.М. — вихованець Київської наукової школи в галузі перетворювальної техніки, заснованої член.-кор. АН УРСР Міляхом О.М., канд.техн.наук Драбовичем Ю.І., протягом останніх десятиліть самостійно очолює один з наукових напрямків цієї школи в галузі досліджень високочастотних транзисторних перетворювачів (ВТП).

Юрченко М.М. є відомим вченим у галузі силової транзисторної перетворювальної техніки та систем вторинного електроживлення, талановитим

інженером і організатором, який творчо вирішує складні наукові, науково-технічні та науково-організаційні завдання. У творчому активі М.М.Юрченка 170 наукових робіт, у тому числі 6 монографій. Науковими напрямками робіт М.М.Юрченка є розвиток теорії та нових методів проектування ВТП і створення на їх основі систем електроживлення (СЕЖ) для сучасного електротехнологічного устаткування (ЕТУ), що працюють на Землі та в умовах космічного простору.

Важливим моментом досліджень, які виконує Юрченко М.М., є практична реалізація результатів у конкретних пристроях з унікальними технічними характеристиками. За його безпосередньою участю розроблено низку СЕЖ для БТУ КА:

— установку "Вулкан", на якій вперше у світі на космічному кораблі "Союз-6" (1969 р.) було здійснено зварювання у космосі;

— установки "Зарница-1" (1973 р.) і "Зарница-2" (1975 р.), на яких вперше у світі проведено